

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32840/1813-338X-2022.2.7>**Є. П. Плохута**

здобувач

Науково-дослідного інституту публічного права

ПРИНЦИПИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ З ПРИМУСОВОГО ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ І РІШЕНЬ ІНШИХ ОРГАНІВ

Проаналізовано сучасні підходи до тлумачення принципів, принципів права, принципів адміністративно-правового регулювання. Запропоновано визначення поняття «принципи адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів». Ця правова категорія є базовою, втім, ґрунтовних досліджень щодо цієї проблеми у правовій науці недостатньо, передусім наукових доробок вчених-адміністративістів, і досі немає. Аналіз Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» надав можливість сформулювати висновок, що його положення містять перелік загальних та спеціальних принципів діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців. Використовуючи метод аналогії, спираючись на норми діючого законодавства та, запропоновану вченими-правниками систематизацію принципів, притаманних інституту примусового виконання рішень, було запропоновано класифікувати принципи адміністративно-правового регулювання на дві групи: загальних та спеціальних принципів. До загальних принципів запропоновано відносити наступні: 1) принцип верховенства права; 2) принцип законності; 3) принцип справедливості; 4) принцип правової визначеності. Серед спеціальних принципів виділено такі: 1) принцип адміністративно-правового регулювання захисту прав учасників виконавчого провадження; 2) принцип узгодженості адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів; 3) принцип прогнозованості адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів; 4) принцип невідворотності виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні; 5) принцип публічності адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів; 6) принцип об'єктивності адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, виконавче провадження, класифікація принципів, право, примусове виконання рішень, принцип.

Постановка проблеми. Розвиток інституту примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні є показником розвиненої і правової держави. Тому постійне реформування цього правового інституту обумовлює важливість методологічних досліджень цієї сфери. У цьому контексті дослідження принципів адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів забезпечує повноту методологічного аналізу.

У науці адміністративного права питання принципів адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів, на жаль, є недостатньо дослідженим. Тому у цій статті

ми зосередимо увагу саме на вивченні цієї проблеми.

Аналіз публікацій, у яких започатковано аналіз окресленої проблеми. У юридичних джерелах проблема принципів є предметом багатьох досліджень фахівців різних наукових напрямків. Цю загальнотеоретичну категорію досліджували наступні науковці, як-то: Г.В. Атаманчук, Ю.П. Битяк, Р.В. Ігонін, Т.О. Коломоець, К.К. Колпаков, О.В. Кузьменко, В.М. Махонін, Н.Р. Нижник, О.Г. Стрельченко, С.В. Щербак, В. А. Юсупов, які досліджували зокрема, принципи адміністративно-правового регулювання, принципи виконавчого провадження, адміністративно-правового забезпечення діяльності, тощо. Утім, у правовій літературі проблема

принципів адміністративно-правового забезпечення діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні все ще залишається мало висвітленою, що обумовлює актуальність даного дослідження.

Тому **метою цієї статті** з'ясувати зміст поняття принципи адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень та рішень інших органів, провести класифікацію цих принципів та розкрити їх зміст.

Виклад основного матеріалу. Для визначення поняття та класифікації принципів адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні, перш за все необхідно дослідити семантику поняття «принцип» та «принцип права». Термін «принцип» походить від лат. *principium* – початок, це основні, найзагальніші, вихідні положення, засоби, правила, що визначають природу і соціальну сутність явища, його спрямованість і найсуттєвіші властивості [1, с. 43]. А.М. Апаров визначає принципи, як засадничі положення, за яких визначаються особливості, специфіка призначення адміністративно-процесуальної діяльності [2].

Виходячи із наведеного, під принципами пропонуємо розуміти засади, правила, що складають основу будь-якої системи.

Принципи, які складають основу правових норм у загальнотеоретичній науці іменують принципами права. У юридичній науці існує багато дефініцій поняття «принципи права», у цьому питанні науковці усе ще не досягли єдності. На думку М.В. Савчина, принципи представляють собою вихідні нормативно-керівні засади, що забезпечують суттєвий, стійкий, регулятивний правовий зв'язок між різними нормами права та іншими нормативними приписами, вони виконують роль основного засобу для орієнтиру в правотворчості, систематизації, інтерпретації та реалізації права. Якщо виявлено невідповідність правових приписів, норм принципам права останні повинні інтерпретуватися через призму принципів права або приводитися у відповідність до них [3, с. 127–128]. Виходячи із зазначеного, можна дійти висновку, що існує зв'язок між нормами права та принципами права, фактично вони є взаємозалежними, адже принципи служать основою, орієнтиром для законодавця.

На нашу думку, І.П. Бахновська влучно характеризує принципи права такими ознаками, як

нормативність та найвища стабільність. Вчена також зазначає, що яка зазначає, що принципам права властиві такі риси, як: високий рівень узагальнення й абстрагування, фундаментальність, що дозволяє їм виконувати регулятивну, системоутворюючу, інформаційну, правовиховну, пізнавальну й ціннісну функції [4, с. 21]. Тобто, принципи права фактично визначають вектор розвитку права. А вже правові норми є результатом раціонального аналізу, наукового пізнання, дослідження закономірностей правових принципів.

Із урахуванням наведених доктринальних підходів до визначення категорії «принципи права» можна дійти висновків, що ознак, що характеризують досліджуване загальнотеоретичне поняття, яке, на нашу думку, можна охарактеризувати такими рисами: 1) загальнообов'язковість; 2) загальнопрактичність; 3) універсальність; 4) нормативність; 5) правозастосовчість; 6) інтерпретаційність; 7) імперативність.

Тобто, принципи права представляють собою загальноправові засади, ідеї, що спрямовують розвиток, права, держави та суспільства, тісно пов'язані з нормотворенням, суттєво впливають на регулювання суспільних відносин.

Діяльність суб'єктів адміністративного права, зокрема, і органів та осіб, які уповноважені здійснювати діяльність з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні також базується на певних засадах, правилах, закономірностях, які складають принципи адміністративно-правового регулювання, що забезпечують законність та нормативність функціонування суспільства, держави і безпосередньо самого уповноваженого суб'єкта.

Звертаючись до розуміння принципів адміністративного права, Ю.П. Битяк зазначає, що це вихідні, об'єктивно зумовлені основоположні засади, відповідно до яких формується й функціонує система та зміст цієї галузі права. На погляд видатного вченого, за межами соціальної активності і практичної діяльності суб'єктів принципи адміністративного права не можуть бути сформовані й закріплені, а тим більше реалізовані [5, с. 29].

Принципи адміністративного права характеризуються наступними рисами: 1) вони формуються з метою забезпечення прав і свобод людини та громадянина і нормального функціонування громадянського суспільства та держави; 2) установлюють керівні засади-настанови, що визначають найважливіші правила, за якими здійснюється та організується діяльність

суб'єктів адміністративного права; 3) принципи адміністративного права характеризуються прогресивністю, засвідчують ідеальні для умов сучасності основоположні засади поведінки суб'єктів адміністративного права, але які є реально досяжними [6, с. 62–68].

Загалом принципи адміністративного права формують основу для всіх нормативно-правових актів, що регулюють організацію і діяльність інституції публічного права. Такі нормативно-правові акти не можуть суперечити загальноправовим принципам, особливо тим, що закріплені у законах України, зокрема і в Конституції України. Тобто, основоположні засади, що визнаються принципами, мають найвищу форму нормативного закріплення. Втім, не усі адміністративно-правові принципи знаходять своє відображення у правових формах. Зважаючи на це, важливо їх виділити та сформулювати, враховуючи законодавство, яке регламентує той чи інший правовий інститут, зокрема і інститут примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні.

Досліджуючи принципи адміністративно-правового забезпечення діяльності органів державної виконавчої служби України, О.І. Романовська визначає такі принципи, як «...основоположні, первинні об'єктивно обумовлені засади примусового виконання рішень суду та рішень інших органів публічної адміністрації, на основі яких ґрунтується діяльність державних та приватних виконавців, в результаті чого забезпечується якісне та результативне виконання провадження» [7, с. 74].

З нашої точки зору, під принципами адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання рішень можна розуміти основні підвалини, закономірності, правила, що знаходять своє відображення безпосередньо у відповідних нормативно-правових актах, що регламентують діяльність з органів та осіб, уповноважених здійснювати примусове виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні (виконавче провадження). Ці принципи інтерпретують сутність, формують правову політику та напрямок нормативного розвитку інституту з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів.

Якщо розглядати питання класифікації адміністративно-правових принципів діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні, важливо виходити з того, що ця діяльність реалізується через органи та осіб, уповноважених її вчиняти та,

безпосередньо, через процедуру виконавчого провадження. У цьому аспекті, цікаво розглянути підходи законодавця та окремі наукові підходи вчених до систематизації принципів виконавчого провадження та діяльності органів та осіб, уповноважених виконувати судові рішення і рішення інших органів.

Так, діяльність органів державної виконавчої служби та приватних виконавців здійснюється з дотриманням принципів: 1) верховенства права; 2) законності; 3) незалежності; 4) справедливості, неупередженості та об'єктивності; 5) обов'язковості виконання рішень; 6) диспозитивності; 7) гласності та відкритості виконавчого провадження та його фіксування технічними засобами; 8) розумності строків виконавчого провадження; 9) співмірності заходів примусового виконання рішень та обсягу вимог за рішеннями (ст. 4) [8].

Отже, у діючих нормативно-правових актах закріплені основні принципи права, притаманні, здебільшого, різним правовим галузям. Утім, окремі викладені принципи можна вважати спеціальними, які є характерними виключно для інституту примусового виконання судових рішень та рішень інших органів та процедури виконавчого провадження.

Традиційно в юридичній літературі залежно від сфери дії принципів у межах системи права виокремлюють: 1) загальноправові; 2) міжгалузеві; 3) галузеві принципи [9, с. 255].

Разом з тим, науковий підхід при систематизації принципів, зокрема, виконавчого провадження є більш деталізованим. Отже, використовуючи метод аналогії, спираючись на наведену класифікацію, вважаємо за доцільне принципи адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні в залежності від сфери застосування класифікувати на дві групи: загальні та спеціальні. На загальноправових принципах будується і функціонує уся правова система. Адже, загальноправові принципи є універсальними для усіх галузей права, незалежно від специфіки галузевого методу та предмету правового регулювання. А спеціальні, у свою чергу, характерні виключно для окремої галузі, із урахуванням предмету правового регулювання, зокрема, ті, які властиві виключно адміністративно-правовому регулюванню діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів.

До загальних принципів адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів доцільно віднести: 1) принцип верховенства

права; 2) принцип законності; 3) принцип справедливості; 4) принцип правової визначеності.

Принцип верховенства права є загальноправовим принципом і посідає особливе місце в системі принципів. Принцип верховенства права являє собою похідну всіх загальних засад права; як ціннісний сплав ідей справедливості, рівності, свободи і гуманізму. Цей загальноправовий принцип формує відповідний образ правової системи і визначає ті умови, що дозволяють перетворити цей образ на реальність [10, с. 10].

Конституція [11] у ст. 8 декларує дію принципу верховенства права в Україні. Зі змісту зазначеної конституційної норми виходить, що принцип верховенства права: 1) має найвищу юридичну силу, тобто усі закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України й мають відповідати їй; б) має пряму дію, що передбачає гарантування звернення до суду для захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України. Тобто, Конституція [11], проголосивши Україну правовою демократичною соціальною державою (ст. 1), виключає тавтологічне «правовій державі» широке розуміння «верховенства права» [12, с. 25].

Принципом верховенства права у адміністративно-правовому регулюванні діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні просякнуте усе галузеве законодавство, яке повністю відповідає Конституції України та відповідає іншим національним нормативно-правовим актам. Також органи та особи, уповноважені здійснювати діяльність з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні, мають втілювати верховенство права у свою правозастосовну діяльність.

Принцип законності також можна віднести загальним принципів адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні.

Сутність законності у традиційному розумінні полягає у суворому, неухильному дотриманні і виконанні усіма суб'єктами права чинного законодавства [13, с. 21].

Аналіз положень законодавства у сфері примусового виконання судових рішень і рішень інших органів дає підстави зазначити, що вимоги принципу законності у адміністративно-правовому регулюванні досліджуваної сфери закріплені на нормативному рівні і означає, що усі органи та особи, уповноважені здійснювати

діяльність з примусового виконання судових рішень виключно у межах, передбачених законодавством, що регламентує такий вид адміністративної діяльності.

Принцип справедливості є одним із загальноправових принципів.

На думку М. Яковенка поняття «справедливість» має розглядатися «...як показник ефективності права, зокрема правильності його застосування та можливостей імплементації в різні правові концепції суспільних систем». Іншими словами, справедливість є мірилом права [14]. У адміністративно-правовому регулюванні діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів принцип справедливості проявляється у наявності імперативних, правильних, необхідних правових засад, які забезпечують ефективність поновлення порушених прав суб'єктів правовідносин.

Принцип юридичної рівності також можна віднести до загальних принципів адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів. Зміст цього принципу виявляється у рівності прав і свобод; рівності юридичних властивостей, у межах яких суб'єкти права здійснюють свою діяльність; в рівності перед законом і судом [15, с. 27].

Ми вважаємо, що принцип рівності у адміністративно-правовому регулюванні діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів проявляється у забезпеченні рівних прав та забороні будь-яких форм дискримінацій у процедурі виконавчого провадження.

Серед спеціальних принципів адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів пропонуємо виділити такі: 1) принцип адміністративно-правового регулювання захисту прав учасників виконавчого провадження; 2) принцип узгодженості адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів; 3) принцип прогнозованості адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів; 4) принцип невідворотності виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні; 5) принцип публічності адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів; 6) принцип об'єктивності адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів.

Принцип адміністративно-правового регулювання захисту прав учасників виконавчого провадження – цей принцип гарантує рівні можливості для учасників виконавчого провадження для захисту та реалізації своїх прав. Законодавець при закріпленні загальних засад діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні заклав базис для захисту прав учасників виконавчого провадження, запровадивши систему прав і обов'язків, механізм стримування та противаг.

Принцип узгодженості адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів проявляється в узгодженні норм національного законодавства у досліджуваній сфері із міжнародними правовими нормами. Реалізація принципу узгодженості виявляється у створенні єдиної, врегульованої примусової діяльності, зокрема, у процедурі виконавчого провадження, яка створює впорядковане та послідовне адміністративно-правове регулювання.

Із урахуванням того, що принцип узгодженості правового регулювання реалізується через імплементацію міжнародних правових норм, зокрема, стандартів, гарантій для учасників виконавчого провадження та органів і осіб, уповноважених здійснювати примусове виконання рішень, принцип узгодженості адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів є важливим у контексті розуміння процесів євроінтеграції України. Під час узгодження національних правових норм із нормами міжнародного права важливо не просто запозичувати міжнародні норми права, а необхідно адаптувати зарубіжний досвід до вимог національної правової системи.

Принцип прогнозованості (правової визначеності) адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів.

Принцип прогнозованості (правової визначеності) передбачає, що органи державної влади повинні бути обмежені у своїх діях заздалегідь встановленими і оголошеними правилами, які дають можливість передбачити з великою вірогідністю та точністю заходи, що будуть застосовані представниками влади в тій чи іншій ситуації [16, с. 66–67].

Постійні зміни у законодавстві у сфері примусового виконання судових рішень і рішень інших органів можуть призводити до порушень законодавства, зокрема, недбалості або

зловживань з боку органів та осіб, уповноважених здійснювати зазначену діяльність, що у свою чергу викликає невдоволення у суспільстві та недовіру до держави. А тому, органи та особи, уповноважені здійснювати діяльність у сфері примусового виконання судових рішень і рішень інших органів, при реалізації наданих їм повноважень мають дотримуватися принципу прогнозованості (правової визначеності), задля забезпечення стабільності та єдності адміністративної практики у цій сфері.

Принцип невідворотності виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні означає правове регулювання безумовності виконання судових рішень і рішень інших органів, тобто закріплення на нормативному рівні гарантії виконання рішень. Цей принцип є підґрунтям адміністративно-правового врегулювання практичної діяльності органів та осіб, які здійснюють діяльність з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів.

Принцип публічності адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави [11]. Органи та особи, уповноважені здійснювати діяльність із примусового виконання судових рішень і рішень інших органів, як органи держави здійснюють свою діяльність у процедурі виконавчого провадження для задоволення особистих, суспільних та державних інтересів задля захисту прав і охоронюваних законом інтересів громадян.

Принцип об'єктивності адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів зумовлює необхідність з боку органів та осіб, уповноважених здійснювати таку діяльність, дотримання вимог незалежності, об'єктивної істини та закономірностей законодавства, незважаючи на особисті переконання чи вигоду.

Висновки. Під принципами адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання рішень можна розуміти основні підвалини, закономірності, правила, що знаходять своє відображення безпосередньо у відповідних нормативно-правових актах, що регламентують діяльність з органів та осіб, уповноважених здійснювати примусове виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні (виконавче провадження). Ці принципи інтерпретують сутність, формують правову

політику та напрямок нормативного розвитку інституту з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів.

Запропонований перелік принципів адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні не є вичерпним. Нами були охарактеризовані лише основні принципи адміністративно-правового регулювання діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів в Україні, дослідження яких допомогло нам усвідомити, що такі принципи становлять собою єдину систему, що дає можливість вірно тлумачити та застосовувати законодавство. Діючі нормативно-правові акти, що регламентують діяльність з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів мають відповідати запропонованим принципам.

Список використаної літератури:

1. Колодій А. М. Принципи права: генеза, поняття, класифікація та реалізація. С. 42–46. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/63807/08-Kolodiy.pdf?sequence=1>
2. Апаров А. М. Принципи адміністративно-правового регулювання. URL: http://www.nbuv.gov.ua/old_jm/Soc_Gum/Ptdu/2012_2/files/PD212_05.pdf
3. Савчин М. В. Порівняльне правознавство. Загальна частина : навч. посіб. К. : Центр навчальної літератури, 2005. 288 с.
4. Бахновська І. П. Риси принципів права: теоретичні аспекти. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : ПРАВО*. Вип. 23. Ч. 1. Т. 1. С. 18–22.
5. Адміністративне право України : підручник / Битяк Ю. П., Гаращук В. М., Дьяченко О. В. та ін. К. : Юрінком Інтер, 2007. 544 с.
6. Адміністративне право України : навчальн. посібн. У 2-х т. / Галуцько В. В., Пихтін М. П. та ін. ; за заг. ред. В. В. Галуцька. Херсон : ХМТ, 2011. Т. 1. Загальне адміністративне право. 320 с.
7. Романовська О. І. Адміністративно-правове забезпечення діяльності органів державної виконавчої служби України : дис. ...канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2020. 196 с.
8. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : Закон України № 1403 – VIII від 02.06.2016. *Голос України*. № 122–123 від 05.07.2016.
9. Крестовська Н. М., Матвеева Л. Г. Теорія держави і права : підручник. Практикум. Тести : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2015. 584 с.
10. Таманага Б. Верховенство права: історія, політика, теорія. К. : Вид. дім «Києво-Могилянська акад.», 2007. 208 с.
11. Конституція України: Конституція, Закон України № 254к/96-ВР від 28.06.1998. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. 23 липня (№ 30). Ст. 141.
12. Петришин О. В. Верховенство права всистемі правового регулювання суспільних відносин. *Право України*. 2010. № 3. С. 24–34.
13. Горбунова Л. М. Принцип законності у нормотворчій діяльності органів виконавчої влади : монографія. Київ : Юрінком Інтер, 2008. 48 с.
14. Яковенко М. Справедливість як елемент права. URL: <http://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2019/nov/19966>
15. Фулей Т. Загальнолюдські (загально-цивілізаційні) принципи права: деякі теоретичні аспекти. *Право України*. 2003. № 7. С. 24–29.
16. Правові принципи та їх застосування в судовій практиці ВСУ : збірник нормативних актів та судової практики / упоряд. С. Г. Туманов. Харків : Право, 2021. 112 с.

Plokhuta Ye. P. The principles of administrative and legal regulation of enforcement of court decisions and decisions of other bodies

Modern approaches to the interpretation of principles, principles of law, principles of administrative and legal regulation are analyzed. A definition of the concept of “principles of administrative and legal regulation of enforcement of court decisions and decisions of other bodies” is proposed. This legal category is basic, however, there is not enough thorough research on this problem in legal science, above all the scientific works of administrative scientists, and there are still none. Analysis of the Law of Ukraine “On Bodies and Persons Carrying Out Enforcement of Court Decisions and Decisions of Other Bodies” provided an opportunity to form a conclusion that its provisions contain a list of general and special principles of activity of state executive service bodies and private executors. Using the method of analogy, relying on the norms of the current legislation and the systematization of principles inherent in the institution of enforcement of decisions proposed by legal scholars, it was proposed to classify the principles of administrative and legal regulation into two groups: 1) the principle of the rule of law; 2) the principle of legality; 3) the principle of justice; 4) the principle of legal certainty. Among the special principles, the following are highlighted: 1) the principle of administrative and legal regulation of protection of the rights of participants in executive proceedings; 2) the principle of consistency of administrative and legal regulation of enforcement of court decisions and decisions of other bodies; 3) the principle of predictability of administrative and legal regulation of enforcement

of court decisions and decisions of other bodies; 4) the principle of inevitability of execution of court decisions and decisions of other bodies in Ukraine; 5) the principle of publicity of administrative and legal regulation of enforcement of court decisions and decisions of other bodies; 6) the principle of objectivity of administrative and legal regulation of enforcement of court decisions and decisions of other bodies.

Key words: *administrative and legal regulation, Enforcement, classification of principles, right, enforcement of decisions, principle.*